

170 тис. км українських доріг потребують ремонту

В Україні понад 170 тисяч кілометрів автомагістралей потребують реконструкції та ремонту. За 2010-2011 роки було збудовано і відремонтовано понад 4 тис. км автошляхів (проти 10 кілометрів у 2009 році). Микола Азаров заявив, що темпи дорожнього будівництва необхідно збільшити у п'ять разів, щоб за 10 років цілком модернізувати мережу автодоріг в Україні, пише zaxid.net. Нагадаємо, соціологи Інституту Геллапа визнали, що українські дороги є одними з найгірших у світі.

3,4

стільки штук підробок припадає на один мільйон банкнот в Україні. Про це повідомила заступник глави Національного банку України (НБУ) Віра Ричаківська.

У Луцьку можна пройти тест на батьківство

В обласному центрі на вулиці Кравчука, 17 працювала нова «Українсько-німецька лабораторія». Тут можна пройти генетичне, імунологічне та гормональне обстеження. Відповідно до прайсу, вартість найдорожчого обстеження (тест на батьківство) становить трохи більше п'яти тисяч гривень, а найдешевшого (на визначення антигену гепатиту В) — 60 гривень.

5

Відомості.UA
№ 36 (624)

6 - 12 вересня 2012 року
<http://vidomosti-ua.com/>

Події

У поліклініці забувають про своє покликання — допомагати хворим

Медики своєю байдужістю доводять пацієнтів до сліз і нервових зривів

Неодноразово доводилося чути від знайомих і колег нарікання на обслуговування у лікарнях і поліклініках — чи то районних, чи обласних. Або лікаря нема на робочому місці, або на прийом чекати треба у черзі кілька годин, або хтось із медперсоналу нагубився — зазвичай такі випадки непоодинокі. Але народ у нас терплячий — обурюється мовчки, стримуючи образи. Однак останній візит нашої читачки у поліклініку №1 міста Луцька просто вивів її з рівноваги, і жінка вирішила про той прийом розповісти «Відомостям». Пані Ніна обслуговується у цій поліклініці та за станом здоров'я змушена час від часу звертатися туди по допомогу.

«Маю проблеми зі спиною, проте рідко звертаюся до лікарів — тільки тоді, коли вже біль стає нестерпним, — пише жінка. — Так, у понеділок, 27 липня, я була у сімейного лікаря, який направив мене до невропатолога та ревматолога і сказав пройти рентген. Я взяла талончик до невропатолога на наступний день, 28 липня, на 14:48. Сімейний лікар мені медичної картки на руки не дала, мовляв, самі віднесуть її у реєстратуру.

Приходжу у вівторок близько другої. У реєстратурі питаю про картку, кажуть, її вже віднесли до невропатолога. Піднімаюся до кабінету, бачу — ще одна бабуська на прийом чекає. Аж тут коридором іде лікар і каже нам: «Прийому сьогодні вже нема, я їду на виклик». «Та як так? — намагаюся її щось заперечити. — У мене ж талончик». «Свято сьогодні», — каже. І побігла далі по коридору. Тут виходить із кабінету медсестра і запитує: «Де ваш талончик?». «Ось», — показую. Та взяла його в руки, зім'яла і викинула у смітник. Я стою роззублена, не знаю, як далі діяти, слюзи на очі навертаються. Намагаюся себе опанувати і кажу: «Негайно дістаньте

мій талончик!». А вона: «Аякже, ще буду в смітнику ритися». «Давайте той смітник, я сама найду, — кажу їй. — І про ваш прийом розкажу в газеті». Останні слова, видно, їх трохи збентежили, бо медсестра відразу почала вже сама шукати той папірець, і лікарка погодилася провести прийом. А я плачу. Що у такому стані можу їй пояснити? Питають: «Де ваша медична картка?». Кажу: «Мали вам принести». Виявляється, нема. І з 4-го поверху я мушу бігти на 2-й до сімейного, де вчора була, щоб з'ясувати про картку. Заходжу туди, запитую. Медсестра спокійно так відповідає: «Так, є». «А чому ж ви не занесли?» — кажу. — Я ж вас просила». А вона сердито: «Ви чого на мене кричите?».

То хіба так лікарі повинні спілкуватися з хворими? Я сама 30 років працювала медсестрою і знаю, що таке етичний кодекс медика. Невже тепер їх ніхто не вчить, як працювати з пацієнтами, що говорити і коли? Я розумію, що все залежить від лікаря, від сумнозвісного «людського фактора». Але, схоже, люди у білих халатах перестали розуміти, що вони працюють, аби допомогти хворим, а не робити їм гірше.

Іду забирати рентген-знімок, бо він також потрібен для прийому невропатологом. Однак уже о 14-й годині там двері зачинені. Я кілька разів постукую на ручку, приходять донька медсестри і каже: «Я зараз мамі зателефоную, вона двері відчинить». Так і було, медсестра відчинила кабінет і віддала мені знімок.

Прийом у кабінеті невропатолога продовжився, але всі уже були знервованими. Заходить медсестра і питає лікаря: «То що, ви не йдете на виклик?». А та їй: «Та ж ні. Думала хоч один раз скористатися моментом, і то не вдалося». Прозвучало як докір мені. Як зрозуміла, по неї мала прийти машина. Але чому я повинна вислуховувати всі ці їхні

приватні розмови? Прийшла хвора, а вийшла з поліклініки у ще гіршому стані. І, до речі, бабці, яка сиділа під кабінетом, уже не було. Мабуть, так і не дочекалася своєї черги того дня».

Ми попросили прокоментувати лист головного лікаря цієї поліклініки **Ігоря Гнетньова**.

— Ситуація, описана в листі, — обурлива, — зауважив Ігор Васильович. — У правилах поліклініки прописано, що пацієнт не повинен блукати коридорами, аби дістати якийсь підпис, печатку чи документ. Для цього у нас достатньо персоналу, що зобов'язаний це зробити. Те, що сімейний лікар не дала картки на руки, а сказала, що передасть, прописано правилами. Чому не зробила це, з'ясуємо. Якщо медсестра сімейного не передала картку, то медсестра неврологічного кабінету повинна була спуститися та забрати її. Це їхні обов'язки. Я запевняю: вони му-

ситимуть пояснити інцидент і отримають дисциплінарні стягнення. Так бути не повинно. Чому вони нервувалися того дня, кудиś поспішали у свято — це їхні особисті справи, які не мають стосуватися пацієнтів. Не повинно бути байдужості. Не можеш допомогти — порадь. Це як мінімум. Або передай тому, хто може. І не важливо, у якому стані прийшов пацієнт: йому болить, тому він може бути і знервованим, і схвильованим, і емоційно збудженим. Аргументи, що, мовляв, сьогодні свято, не пройдуть, бо покликання лікаря — рятувати людей, держава платить йому за це гроші. А найголовніше, що вони добровільно погодилися це виконувати, бо під примусом сюди ніхто не приходив працювати.

Ігор Васильович додав, що у 2008 році був розроблений Етичний кодекс працівника поліклініки №1. І в обов'язках кожного прописано дотримуватись етики, не завдавати шкоди іміджу закладу. Також тут

один-два рази на місяць проводять тренінги з персоналом із поведінкових стосунків із пацієнтами. Однак, зауважує головлікар, є ще «людський фактор, характер, який не формується наказом».

Лікар-невропатолог і медсестра не вважають себе винними у цій ситуації. Свої вчинки пояснюють тим, що того дня робочий час лікаря завершувався о 14:45. На підтвердження надали роздруковку з комп'ютера графіка прийому, де вказано, що лікарка працювала з 8:00 до 14:45. І наша хвора, згідно з цим графіком, була записана на 11:48. Але ж на талоні 14:48 год. Припускаємо, що помилилися у реєстратурі.

На запитання, чому зім'яла і викинула талон, медсестра відповіла:

— Талончик був у мене в руках. Я не бачила сенсу його віддавати. Коли хвора запитала, де талон, я сказала, що викинула. Талончик лежав у мене, бо ми не віддаємо їх пацієнтам.

Проте, схоже, вже тоді медики зрозуміли свою проблему і не захотіли віддавати талон, який є доказом того, що пацієнт з'явився на зазначений час, а йому відмовили. І лише коли хвора почала плакати, її погодилися прийняти. То невже, щоб потрапити на прийом, потрібно витратити стільки нервів? Чому лікарі не пішли назустріч своїй пацієнтці та не з'ясували на місці, де взявся цей талон? Адже покликання лікаря — допомогти, а не працювати за графіком, як на виробництві за станком. До речі, графік передбачає 12 хвилин на одного пацієнта. Того дня лікар до обіду мала прийняти 34 пацієнти. Чи реально це фізично? Мабуть, ні. Адже що можна встигнути за цей час — оглянути, виписати рецепт, послухати, на що хворий скаржиться? Мабуть, тут такі стахановські методи недоречні.

Тож запитайте більше, ніж відповідей.

Людмила ШИШКО

За отримання безплатної візи все одно доводиться платити

Пристрасті навколо скандалу щодо видачі Генеральним консульством Польщі у Луцьку шенгенських віз громадянам, які не мали на те права, останнім часом дещо вщухли. МЗС Польщі оголосило, що звільнило всіх візових консулів. «Відомості» вирішили дізнатись, як сьогодні у Луцьку можна отримати візу.

Найперше ми зателефували у консульство та запитали, чи можна записатися на здачу документів. На іншому кінці дроту жіночий голос чомо відповів, що записатися можна, та уже після 15 жовтня (розмова відбувалась у двадцятих числах серпня). Ми уточнили, чому так довго, адже ще рік тому по телефону час і дату призначали буквально на другий-третій день. Пані відповіла, що швидше здати документи можна через візовий центр. Правда, за це доведеться додатково заплатити.

Аби уточнити порядок подання документів у візовому центрі Луцька, прямуємо туди. Адже за телефонами, які розміщені на сайті, дозволитися практично нереально.

Біля візового центру — черга. Щоправда, невеличка — людей із 10. Пропускають через охорону.

Візу можна отримати через сім днів після здачі анкети. Перелік документів, необхідних для її одержання, вивішено на дошці оголошень.

Усе швидко. Але за додаткову плату. Як відомо, для українців шенгенська віза коштує 35 євро. Ще 20 треба заплатити посереднику — візовому центру. Чому зараз так важко здати анкету безпосередньо у

консульство, яке за свої послуги грошей не бере, «Відомості» запитали у Генерального консула РП у Луцьку Марек Мартінека.

— Запровадження електронної реєстрації дати подання візової анкети дозволило ліквідувати чергу перед консульством, — пояснив пан консул. — Видача польських віз в Україні перейшла на аутсорсингове обслуговування, а термін очікування на подання анкети в аутсорсингових пунктах є, як правило, коротким. Однак якщо клієнт не бажає користуватися послугами такого пункту (платними), він може подати заяву в консульстві. Це наслідок обраної стратегії, яка полягає у тому, що консульство безпосередньо приймає анкети лише в особливих ситуаціях і від певної категорії громадян.

Як відомо, раніше МЗС Польщі заявляло, що анкети на отримання візи безпосередньо до консульств, як правило, можуть подавати власники «карти поляка», репатріанти,

представники польської національної меншини в Україні, VIP-персони, люди, які їдуть до Польщі у рамках фінансованих із польського бюджету проєктів, а також у надзвичайних випадках. Інші особи теж можуть подати заявку безпосередньо до консульства, але час очікування на подання документів для них є значно довшим, ніж через офіційного посередника.

Нагадаємо, що 15 вересня набирає чинності угода між Кабінетом Міністрів України та урядом Республіки Польща про скасування оплати за оформлення національних віз. У зв'язку з цим нас цікавило, чи дійсно вони будуть безплатними і як їх отримати.

— Щоб отримати польську національну візу, слід зареєструватися у системі e-konsulat, вибравши закладку «Національна віза — зареєструй формуляр», або звернутися до Пункту прийому візових анкет, де всі формальності будуть вирішені на місці, — зазначив Марек Мартінек. — Підставою для отримання національної візи є документальне обґрунтування довгострокового (понад 90 днів) перебування у Польщі, наприклад, навчання чи праця.

Як бачимо, зі створенням візового центру в Луцьку візу можна отримати швидше. Але вона дорожча на 20 євро. Якщо до цього додати ще вартість страховки, довідки з банку про наявність рахунку, то відкриття візи, звичайно, влетить у копійку. Зокрема, тим, хто офіційно має право отримати її безплатно.

Наталка СЛЮСАР

В Україні практично не залишилося справжнього згущеного молока

Фіхівці стверджують, що мало не все українське згущене молоко не відповідає нормам. Відповідно до стандартів, його мають виробляти тільки з молочної сировини. Експертиза ж показує, що здебільшого у цей продукт вітчизняні виробники додають рослинні олії — пальмову чи кокосову. При цьому не завжди вказують заміники у складі.

Зі слів спеціаліста, є окрема категорія продуктів, які називаються

«молоковмісними». До їх складу можуть входити рослинні жири, та це обов'язково має зазначатися на етикетці. Втім, дослідження показали, що з 10 перевірених зразків згущеного молока лише два не містять рослинних олій, а це 20%.

Нагадаємо, Прем'єр пообіцяв розробити законопроект, що зобов'язує вказувати на пакуванні вміст рослинних жирів. Несправжня молочна продукція лежатиме в магазинах на окремих полицях.

ОГОЛОШЕННЯ

Волинський аукціонний центр проводить аукціон з продажу майна що належить територіальній громаді сіл Турійського району в особі Мільяновичівської сільської ради

лот 1 – приміщення клубу А-1, загальною площею 142,70 кв.м Місцезнаходження – вул.Перемоги, буд. За, С.Кличківці, Турійського району, Волинської області. Кількість поверхів – 1, площа забудови 180,5 кв.м, об'єм будинку – 625 куб.м, загальна площа – 142,7 кв.м. Конструктивні елементи: фундамент – бутобетонний; стіни – цегляні в 2 цегли; перегородки – цегляні, підлога – дерев'яна; перекриття – балки, настил досок; покриття – 2 шкла шифер; двері – 1- та 2-пільні; вікна – 3-стулчаті. Стартова ціна – 22687,00 грн. без урахування ПДВ. Грошові кошти в розмірі 2268,70 грн., що становить 10% від початкової ціни об'єкта аукціону (гарантійний внесок) та плата за реєстрацію заяви в розмірі 17 грн. вносяться на: р/р 26003203233 в ВОД ВАТ „Райффайзен Банк Аваль“, МФО 380805, код 21733635. Отримувач: ПАТ ДАК „НМАЦ“ – філія „Волинський аукціонний центр“. Аукціон відбувається через 20 днів після публікації інформації за адресою: м.Луцьк, вул. Мельнична, 13. Кінцевий термін прийняття заяв та плата грошових внесків – три дні до початку аукціону. Заяви приймаються за адресою: м.Луцьк, вул.Мельнична,13, тел. для довідок: (0332) 244-188, 242-065. Ознайомитися з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

Волинський аукціонний центр проводить аукціон з продажу майна:

лот 1 – приміщення майстерні, загальною площею 87,5 кв.м Балансоутримувач: ВУЖКГ смт.Торчин. Код ЄДРПОУ – 03339182. Місцезнаходження – вул.Незалежності, 49 а, смт.Торчин, Луцького району, Волинської області. Кількість поверхів – 1, площа забудови 108,1 кв.м, об'єм будинку – 290 куб.м, загальна площа – 87,5 кв.м., рік побудови 1965. Конструктивні елементи: фундамент – цегла стрічковий т.0,51; стіни – цегляні т.0,40; перегородки – цегляні т.025, підлога – цементна; перекриття – дерев'яні; покриття – 2 шкла азбестоцементні листи; двері – дерев'яні; вікна – відсутні. Стартова ціна – 30265,20 грн. із врахуванням ПДВ. Грошові кошти в розмірі 3026,52 грн., що становить 10% від початкової ціни об'єкта аукціону (гарантійний внесок) та плата за реєстрацію заяви в розмірі 17 грн. вносяться на: р/р 26003203233 в ВОД ВАТ „Райффайзен Банк Аваль“, МФО 380805, код 21733635. Отримувач: ПАТ ДАК „НМАЦ“ – філія „Волинський аукціонний центр“. Аукціон відбувається через 20 днів після публікації інформації за адресою: м.Луцьк, вул. Мельнична, 13. Кінцевий термін прийняття заяв та плата грошових внесків – три дні до початку аукціону. Заяви приймаються за адресою: м.Луцьк, вул.Мельнична,13, тел. для довідок: (0332) 244-188, 242-065. Ознайомитися з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.